

Stručni rad

ŠTAFETNO DRUŠTVENE IGRE U ODJELU PRODUŽENOG BORAVKA

Vlasta Vučinić
OŠ Ljudski vrt Ptuj,
Podružnica Grajena

Sažetak

Kao učiteljica u školi često mijenjam učiteljicu iz odjela produženog boravka. Učenici su nakon redovne nastave umorni, zasićeni misaonim procesima i željni opuštanja. Odlučila sam kišne dane uljepšati društvenim igrama pomiješanim sa sportskim aktivnostima, budući da su sjedeće društvene igre učenicima često dosadne. U tekstu ću prikazati neke od takvih igara, njihovu izvedbu i priložiti fotografije.

Ključne riječi: opuštanje, fizička aktivnost, zabava

1. Uvod

Obzirom da smo postali društvo koje ovisi o tehnologiji, koja je djeci jako privlačna i ne zahtijeva nikakav napor, odlučila sam kao učiteljica razredne nastave, koja često mijenja učitelje OPB-a, kišne dane uljepšati drugačijim, ali još uvijek zabavnim igrama. Djeca koja se bave bilo kakvom tjelesnom aktivnošću lakše se nose sa stresom, kreativnija su i imaju manje problema s pažnjom. Adekvatno i dostatno kretanje djece iznimno je važno kako za mentalni, tako i za emocionalni razvoj. Budući da učenicima dosade društvene igre na satu, ali su im zanimljive sve vrste sportskih aktivnosti, odlučila sam pomiješati to dvoje.

2. Produženi boravak

Produženi boravak je oblik odgojno-obrazovnog procesa koji škola organizira nakon nastave, a namijenjen je učenicima od 1. do 6. razreda. Učenici sudjeluju u produženom boravku dobrovoljno prijavom roditelja u skladu s pravilima škole. Produženi boravak mora biti stručno vođen. Mora sadržavati sljedeće elemente:

- samostalno učenje,
- aktivnost za opuštanje,
- kreativno iskorišteno vrijeme i
- prehranu.

Ciljevi produženog boravka prožimaju se i nadograđuju odgojno-obrazovnim ciljevima nastave. Sadržaj produženog boravka proizlazi iz odgojno-obrazovnih ciljeva nastave, uvažavajući interese, potrebe i želje učenika te njihovih roditelja. Učenicima je potrebno osigurati poticajno, zdravo i sigurno psihosocijalno i tjelesno okruženje za razvoj i obrazovanje, omogućiti redovito, samostalno i uspješno ispunjavanje školskih obveza te im, po potrebi, pružiti odgovarajuću stručnu pomoć, omogućiti zajedničko planiranje i izbor aktivnosti te na taj način suoblikovanje pojedinih programskih aktivnosti, omogućiti razumijevanje važnosti znanja i vještina za odrastanje i osobni razvoj, omogućiti razumijevanje važnosti kvalitetnih odnosa u vršnjačkoj skupini za dobrobit i zajednička postignuća.

2.1. Važnost tjelesne aktivnosti

Tjelesna aktivnost važna je prije svega za cjelovit razvoj djeteta u tjelesnom, psihičkom i socijalnom smislu. Na taj način djeca stječu samostalnost, poboljšavaju samopouzdanje, opuštaju se, smanjuju agresiju, povećavaju koncentraciju, održavaju rad osjetila, potiču lučenje hormona, poboljšavaju san, jačaju imunitet, sprječavaju razvoj kroničnih bolesti, sprječavaju pretilost itd. Čak i učenici s lošim akademskim uspjehom mogu se iskazati kroz vještine kretanja.

2.2. Važnost društvenih igara

Igra je od neizmjerne važnosti za razvoj djeteta. To je prikladan izvor učenja. Djeca kroz igru razvijaju svoje tjelesne i psihičke sposobnosti te prije svega komunikacijske vještine. One nedvojbeno daju prioritet cjelovitom razvoju djece. Ali najvažnija svrha je da se svi dobro zabavljaju. Igre s pravilima uobičajena su igrovna aktivnost u razvojnim razdobljima od ranog djetinjstva nadalje (nakon treće godine) i dominantna igrovna aktivnost školaraca i kasnijih razvojnih razdoblja. Uspješna suradnja u grupi zahtijeva određene socijalne vještine, koje se temelje na razumijevanju vlastitih psihičkih stanja i stanja drugih sudionika, kao i percepciji da ona mogu biti drugačija ili pogrešna.

Igre pomažu u časnom prihvaćanju poraza i prihvaćanju pobjede bez pretjerivanja. Igre zahtijevaju upornost do kraja.

2.3. Pravila igara

Uspjeh svake igre ovisi o kvalitetnim pravilima. Ona moraju biti razumljiva, za sudionike s različitim perceptivnim sposobnostima, ali ipak dovoljno precizna da ne dopuste pogreške i ne dovedu do toga da igra više nije nimalo zanimljiva.

Pravila su tu da ih igrači poštuju, a unutar pravila postoji mnogo opcija koje omogućuju svakom igraču da razmišlja svojom glavom.

2.4. Štafetno društvene igre

START

Učenik trči od starta do cilja.

Na cilju samo s desnom rukom posloži lončice koji su najprije jedan u drugome, u takvu kulu. Pri tome čuči ili sjedi na koljenima.

Kad završi, otrči natrag k svojoj skupini. Sljedeći ih mora posložiti jedan u drugoga.

CILJ

START

Učenici opet trče jedan za drugim.

Na cilju sakupljaju parove sličica.

Učenici ne vide što se otkriva, zato igra traje duže vremena.

Pobjeđuje skupina koja brže nađe sve parove.

(Izaberemo 6 parova kartica)

CILJ

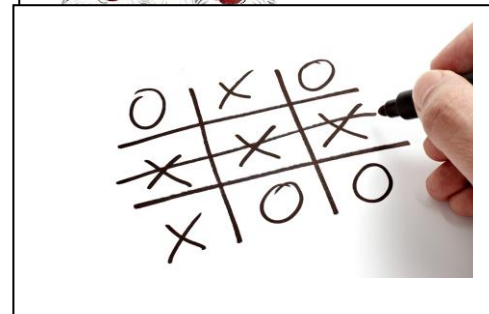

START

Učenici igraju igru križić-kružić.

Onaj koji naizmjenično među ekipama najbrže poreda tri u vrstu je pobjednik.

CILJ

2.5. I na kraju igra za opuštanje

START

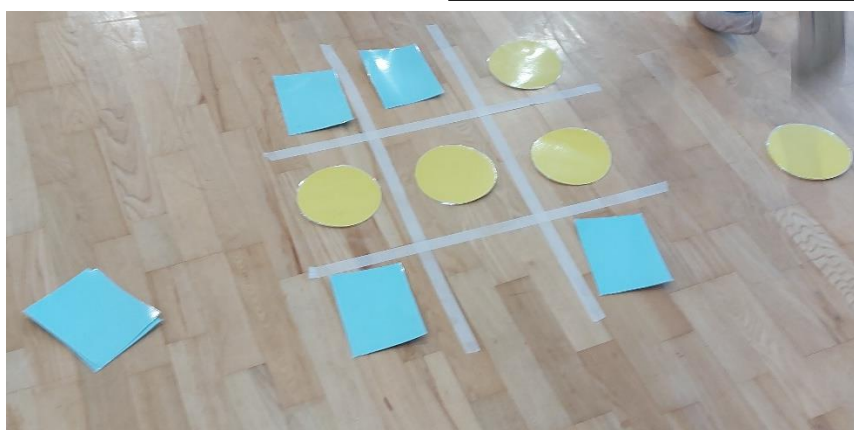
Stoje u redu.

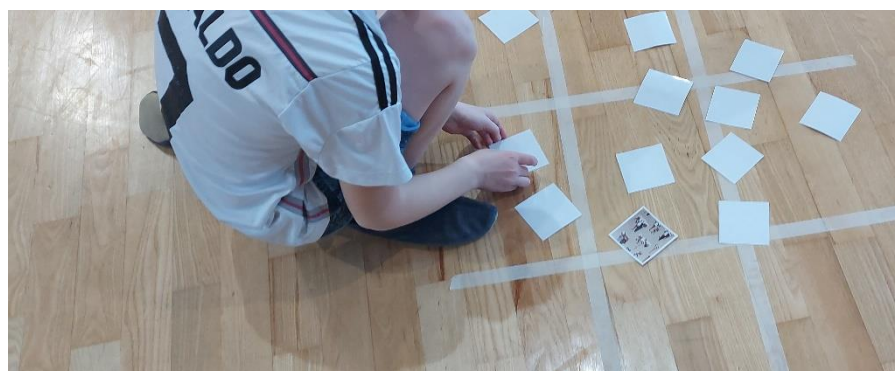
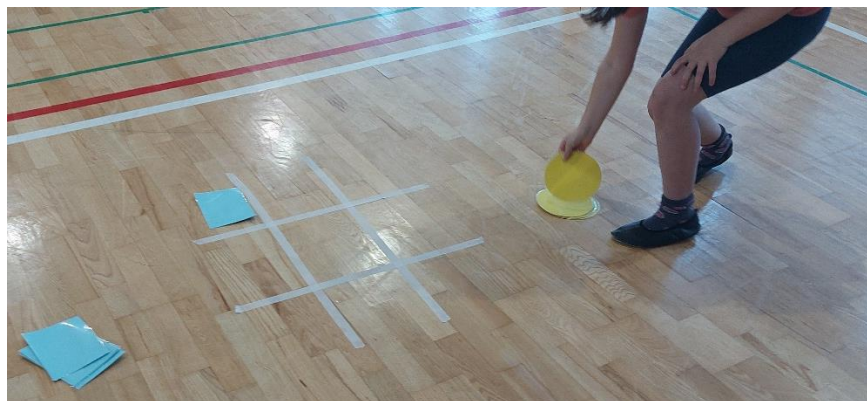
Izaberu jednog člana koji će ih oblačiti i svlačiti. Okrenuti su jedan prema drugome, savijeni u struku i drže se jedno za drugo raširenim rukama. Pobjeđuje ekipa koja je prva obučena, odnosno svučena.

CILJ

3. Fotografije

4. Zaključak

Jedna od najboljih stvari u igranju društvenih igara jest ta da za ovu aktivnost zapravo nema ograničenja. Možete ih igrati bilo kada i bilo gdje. Čak i na igralištu. Uz današnje beskrajne mogućnosti raznovrsnih igara koje su vam na raspolaganju, možete ponovno povezati kolege iz razreda, prijatelje, obitelj, omogućiti djetetu opuštanje i razvijanje brojnih vještina, a ujedno ograničiti vrijeme koje dijete provodi pred ekranima modernih elektroničkih igračaka.

5. Literatura

- [1.] Fekonja, U. (2001). Igrače. V L. Marjanovič Umek in M. Zupančič (ur.), Psihologija otroške igre. Od rojstva do vstopa v šolo. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.
- [2.] Horvat, L. in Magajna, L. (1987). Razvojna psihologija. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- [3.] Horvat, L. (2001). Predgovor. V L. Marjanovič Umek in M. Zupančič (ur.), Psihologija otroške igre. Od rojstva do vstopa v šolo. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.